

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคสแต็ค (STAD) เป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยมีสมมติฐานว่าความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความสามารถในการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคสแต็ค (STAD) แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบ้านคูคุดและโรงเรียนวัดโคกช้าง (ราษฎร์บำรุง) อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเป็นห้องเรียนตามสภาพจริง จำนวนทั้งสิ้น 48 คน สุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบกลุ่ม แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองที่ 1 โรงเรียนบ้านคูคุด จัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ จำนวน 24 คน และกลุ่มทดลองที่ 2 โรงเรียนวัดโคกช้าง (ราษฎร์บำรุง) จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคสแต็ค (STAD) จำนวน 24 คน ระยะเวลาในการทดลอง 22 ชั่วโมง ดำเนินการทดลองโดยใช้แผนแบบการทดลองมีการสอบก่อนและหลังการทดลอง (Pretest - posttest design with nonequivalent group) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ และแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคสแต็ค (STAD) แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความสามารถในการทำงานกลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูล และการตรวจสอบสมมติฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ และกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคสแต็ค (STAD) แตกต่างกัน โดยกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคสแต็ค (STAD) มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

2. ความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติและกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคสแต็ค (STAD) หลังการทดลองไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคสแต็ค (STAD) มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ และการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคสแต็ค (STAD) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคสแต็ค (STAD) มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคสแต็ค (STAD) ใช้วิธีเรียนซึ่งมีการจัดกลุ่มการทำงานอย่างมีโครงสร้างชัดเจน อันประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูงปานกลางและต่ำ สมาชิกทุกคนมีการซักถาม อภิปรายเกี่ยวกับสิ่งที่เรียน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน สมาชิกกลุ่มจะได้รับการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เพื่อเพิ่มพูนการเรียนรู้สู่เป้าหมายและความสำเร็จของกลุ่ม การเรียนเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนที่เรียนอ่อนได้รับการดูแลเอาใจใส่จากเพื่อนที่เก่งกว่า โดยมีครูคอยชี้แนะให้นักเรียนเห็นความสำคัญของทุกคนว่ามีความสามารถแตกต่างกัน การที่กลุ่มจะประสบความสำเร็จได้จะต้องช่วยเหลือกัน ทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของความสำเร็จของกลุ่ม เมื่อนักเรียนเกิดความเข้าใจและยอมรับซึ่งกันและกันก็ทำให้บรรยากาศของการเรียนรู้ดีขึ้น ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศรีสุวรรณ วิวิธเทศ (2546 : บทคัดย่อ) ซึ่งทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม สอนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือกันเรียนและการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของกลุ่มที่สอนแบบร่วมมือกันเรียนสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ของกลุ่มที่สอนแบบปกติ ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการได้รับการสอนแบบให้นักเรียนร่วมมือกันเรียนอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยสูงกว่าการได้รับการสอนแบบปกติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทูมมา จันท์ดี (2547 : บทคัดย่อ) ทำการศึกษาการเรียนแบบร่วมมือโดย

ใช้กิจกรรมการสอนแบบเทคนิคสแต็ค (STAD) วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 โรงเรียนเทศบาลวัดไทรอารีรักษ์ อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ผลการศึกษาพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบเทคนิคสแต็ค (STAD) หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความสามารถในการทำงานกลุ่มหลังการทดลองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติและการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคสแต็ค (STAD) ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีความสามารถในการทำงานกลุ่มไม่แตกต่างจากกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคสแต็ค (STAD) ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากในการทำงานกลุ่มเพื่อให้งานสำเร็จบรรลุเป้าหมายที่กำหนด สิ่งที่ควรคำนึงถึงคือสมาชิกกลุ่มแต่ละคนควรพร้อมที่จะทำงานกับบุคคลหลายแบบ เพราะว่าคุณคามีประสบการณ์ความรู้แตกต่างกัน ประสบการณ์ที่แตกต่างกันของบุคคลหลายแบบนั้น เมื่อนำมารวมกัน ผสมผสานกันก็จะช่วยให้งานสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งก็คือ ความก้าวหน้าทางการเรียน และอาจเป็นผลมาจากการเรียนทั้ง 2 วิธีมีลักษณะการเรียนแบบกลุ่มย่อย ส่งเสริมให้นักเรียนได้อภิปรายร่วมกัน ปรีกษาหารือเพื่อแก้ปัญหา ร่วมกัน ก่อให้เกิดความสามัคคี ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ปฏิสัมพันธ์จึงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องรวมทั้งมีการพัฒนาทักษะทางสังคม มีทักษะชีวิต เกิดความตระหนักในคุณค่าของตนเอง ดังนั้นความสำคัญในการทำงานกลุ่มหลังการทดลองของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 วิธี จึงไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับ สมลักษณ์ สุขเมธ (2539 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเพื่อการพัฒนาหลักสูตรเสริมทักษะภาษาอังกฤษแบบเน้นงานปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ในโรงเรียนเอกชน กรุงเทพฯ ผลการวิจัยปรากฏว่า เมื่อนำหลักสูตรไปทดลองใช้ ปรากฏผลว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนเพิ่มขึ้น .95 ของค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มและค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถทางภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองคิดเป็นร้อยละ 65.62 คือเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 16.03 ของคะแนนเต็ม

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้

1.1 การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ผ่านกระบวนการทำงาน ไปใช้ ครูผู้สอนต้องศึกษาหลักการ เป้าหมายให้ชัดเจน และเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับสาระการเรียนรู้ และวัยของนักเรียน

1.2 ครูผู้สอนควรศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร ทำให้สามารถจัดกิจกรรมได้ตรงตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ส่งผลให้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ

1.3 ควรมีการยืดหยุ่นเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

1.4 ครูผู้สอนควรมีการแนะนำ ให้คำปรึกษา และดูแลอย่างใกล้ชิดในขณะที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นและใส่ใจในการปฏิบัติกิจกรรมอย่างเต็มกำลังความสามารถ

1.5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ควรมีนโยบายเผยแพร่วิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติและการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคสแต็ค (STAD) โดยจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการจัดอบรม หรือประชาสัมพันธ์ทางสื่อเทคโนโลยี สิ่งพิมพ์สู่บุคลากรในสังกัด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติและการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิคสแต็ค (STAD) ไปใช้พัฒนาความสามารถในด้านต่างๆ เช่นด้านทักษะสังคม เจตคติ ความคงทนในการเรียน ความรับผิดชอบ

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการจัดการเรียนรู้วิธีอื่นๆ เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความสามารถในการทำงานกลุ่ม